

La closca de l'ametlla

(ALDC, V, 1192. La closca de l'ametlla)

L'enunciat designa l'embolcall llenyós, tant de l'ametlla com de la nou. *Clova* (s. XIV) derivaria del cèltic KNŌWA 'nou', segons el *DECat*, o de l'àr. andalusí ĠULUF 'clovella, escorça' (àr. cl. ĠULUF), segons Corriente; var.: *esclova* (s. XVII) 32, 37, 43 (*esclova seca* 84, *esclova d'ametlla* 83), *esclòvia* 52 (var. *escòcies* 95); *cloveia*, amb tractament ioditzant del descendent del suf. -ĪCULA, amb el grau zero a *clovea* 70-74, 76, 78, i metàtesi a *colvea* 71; *clofella* 12, 19, *esclofa* 44, 45, 51, *cl[o]fo* 137. *Clafolla* és un encreuament de l'ant. *clovoll* amb *corfa*, amb la var. *esclafolla* 48, amb aglutinació del segment *es-* a partir del pl. *les clafolles*, i els masculins *esclafoll* 182, *clafoll* 123, 126, 128, 144 (*clafoll fort* 124), *carfoll* 97, amb metàtesi i rotacisme, i tots aquests mots amb centralització de /o/; *corfa* derivaria de l'àr. vg. QŌRFA (cl. QĪRFA/QĀRFA), amb la var. *escorfa* 181, 186-189 i el der. *corfoll* 184.

Casca (var. *casco* 134) és un postverbal de *cascar* (< llat. vg. *QUASSICARE, der. de QUASSARE 'agitar, trencar'), amb els der. *cascall* 66 i *casull* 106. *Càscara* (var. palatalitzada *càixcara* 181) és pres del cast. *cáscara*; encreuat amb *clova*, va donar *closca* (s. XIII), amb les var.

clasca (s. XIV) (var. *claixca* 185), *c[ɔ]sca* 118, *c[ɔ]sco* 115, 118, 122, *c[o]sco* 130, 137, 142, 144.

Cr[ɔ]sta (s. XIII) (var. *cr[o]sta* 136, 146, 148, 150, 153) prové del llat. CRŪSTA 'closca; crosta de pa, de glaç, d'una ferida' (cf. mapa 699).

Altres mots més locals: *metlla* 8 (*metla* 81), alg. *escolja* 85, adaptació de *escorxa*, i *os* 31, del cast. *hueso*; *pell* 183 (< PELLE); *caforma* 95 (o *claforna* 95), format sobre *carfolla* amb un segment final inexplicit; *casaca* 21, pres del fr. *casaque*.

La distribució geogràfica dels significants és molt semblant a la de la mapa 757. *Closca* i *clova* són del cat. or. peninsular, mentre que el der. d'aquest, *clovella*, és mall. i men. *Clasca*, *casca*, *clafolla*, *crosta* i *corfa* pertanyen al cat. occ.; el darrer mot ocupa l'eiv. a causa de la influència valenciana (com *dacsca*, *aliacrà*, *amprar*, veg. Veny 1999 a). El castellanisme *càscara* s'ha instal·lat sobretot en localitats isolades del cat. occ.

Són mots normatius *clova*, *esclova*, *esclòvia* ("millor clòvia"), *clovella*, *clofolla*, des del *DOrt*, 1917; *casca*, des del *DG₁*, 1932; *corfa*, des del *DIEC₁*, 1995.

